

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/191/2015
Identifikačné číslo spisu: 4014201176
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4014201176.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. v právnej veci žalobcu: R. W., nar. XX.XX.XXXX, Q. XX, U. Q., zastúpeného JUDr. Martinom Kanásom, advokátom, so sídlom Školská 3, Nitra, proti žalovanému: Krajský dopravný inšpektorát, Krajská riaditeľstvo Policajného zboru v Nitre, Piesková 32, Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-NR-KDI-124/2014-SK zo dňa 11.12.2014, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 01. júla 2015, č. k. 11S/208/2014-50, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 01.07.2015, č. k. 11S/208/2014-50 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom zo dňa 01.07.2015, č. k. 11S/208/2014-50, zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. e) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-NR-KDI-124/2014-SK zo dňa 11.12.2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Označeným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa, t.j. Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu v Nových Zámkoch zo dňa 09.10.2014 č. ORPZ-NZ-ODI2-P-145/2014, ktorým nepredvolal žalobcu na pojednávanie, v dôsledku čoho o termíne prejednávania priestupku a hlavne o svojom výsluchu ani nevedel a toto prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Krajský súd zároveň uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 35,- eur k rukám právneho zástupcu žalobcu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajský súd uviedol, že žalobca nebol na pojednávanie konané dňa 09.10.2014 žiadnym spôsobom predvolaný, resp. správny orgán jeho predvolanie na pojednávanie nevie preukázať. Z uvedeného potom vyplýva, že dňa 09.10.2014 neboli splnené podmienky na to, aby sa priestupková vec žalobcu prejedнала v jeho neprítomnosti. Takto (teda v neprítomnosti obvineného z priestupku) možno vec prejednať len vtedy, ak sa odmietne dostaviť na ústne pojednávanie, hoci bol

riadne predvolaný, alebo sa nedostaví bez náležitého ospravedlnenia alebo bez dôležitého dôvodu. Základnou podmienkou toho, aby sa priestupková vec prejedнала v neprítomnosti žalobcu ako obvineného z priestupku, je jeho riadne predvolanie, čo v predmetnej veci absentovalo. V tejto súvislosti je podľa názoru súdu nenáležité zo strany žalovaného poukazovať na povinnosti advokáta vyplývajúce zo zák. č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, pretože ako už bolo vyššie uvedené, základnou podmienkou prejednania priestupku v neprítomnosti obvineného z priestupku je jeho riadne predvolanie, ktoré je povinnosťou správneho orgánu prvého stupňa, ktorej sa nemôže zbaviť. Táto povinnosť platí i v prípade, ak je obvinený z priestupku zastúpený právnym zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie, a to s poukazom na ust. § 74 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktoré výslovne vyžaduje predvolanie obvineného z priestupku.

Z uvedených dôvodov je súd toho názoru, že neboli splnené podmienky na taký postup, aký zvolil žalovaný, teda na zamietnutie odvolania žalobcu proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 09.10.2014 a na potvrdenie tohto rozhodnutia z dôvodu, že žalobca nebol na ústne pojednávanie v priestupkovej veci na uvedený deň riadne predvolaný, resp. jeho predvolanie nemožno z predloženého administratívneho spisu zistiť. Priestupkovú vec žalobcu bolo možné prejednať v jeho neprítomnosti v prípade, že by sa nedostavil na ústne pojednávanie bez náležitého ospravedlnenia alebo bez dôležitého dôvodu, hoci bol riadne a včas predvolaný, čo však nie je preukázané. Uvedený postup žalovaného v priestupkovom konaní spočívajúci v potvrdení rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa bolo podľa názoru krajského súdu jeho procesným pochybením, ktoré treba považovať za inú vadu konania podľa ust. 250j ods. 2, písm. e) O.s.p., v dôsledku čoho bolo potrebné žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Keďže dôvodom zrušenia rozhodnutia žalovaného bolo jeho procesné pochybenie, krajský súd sa meritom veci nezaoberal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný navrhujúc, aby ho odvolací súd zmenil tak, že súd žalobu žalobcu zamietne. Svoje odvolanie žalovaný odôvodnil tým, že sa v plnom rozsahu pridržiava svojho vyjadrenia k žalobe zo dňa 20.02.2015.

Žalovaný nesúhlasil s tvrdením krajského súdu v časti rozsudku na str. 7 o tom, že v administratívnom spise nie je žiadny dôkaz o tom, že žalobca bol na uvedený termín predvolaný. Žalovaný uviedol, že v predloženom spisovom materiáli sa nachádza úradný záznam prvostupňového správneho orgánu. Žalovaný mal za to, že v prípade výsluchu prvostupňového správneho orgánu zo strany Krajského súdu v Nitre, by sa potvrdila pravosť týchto informácií. Žalovaný uviedol, že vzhľadom na zásadu písomnosti správneho konania aj správne orgány využívajú predovšetkým písomnú formu predvolania. Avšak v praxi nemožno vylúčiť, že z konkrétnej procesnej situácie vyplynie potreba využiť aj inú „operatívnejšiu“ formu (napr. telefonickú). V predmetnom prípade prvostupňový správny orgán v evidenciách MV SR zisťoval telefonne číslo na osobu menom R. W., avšak nebolo zistené žiadne. Z uvedeného dôvodu bolo v telefonickom dohovore s JUDr. Kanásom - advokátom dohodnuté, aby svojho klienta, ktorý ho splnomocnil na zastupovanie vyrozumel o zmene termínu pojednávania na deň 09.10.2014 na čas 14:30 hod. Pravosť predmetného záznamu potvrdzuje ďalší záznam, z ktorého vyplýva, že telefonický dohovor medzi prvostupňovým správnym orgánom a JUDr. Kanásom sa skutočne uskutočnil, nakoľko prvostupňový správny orgán pravosť tohto telefonického dohovoru zabezpečil súhlasom JUDr. Kanása, avšak tento sa na ústne pojednávanie nedostavil, preto bez akýchkoľvek pochybností túto skutočnosť potvrdil svojim podpisom poverený koncipient Mgr. Adam Huszlicska. Žalovaný v konkrétnom prípade súhlasil s postupom prvostupňového správneho orgánu, ktorého cieľom bolo vydať rozhodnutie o merite veci.

Žalovaný poukázal na to, že Krajský súd v Nitre sa nezaoberal skutočnosťou, že žalobca mal vedomosť o tom, že pojednávanie vytýčené na deň 01.10.2014 (predvolanie, ktoré osobne prevzal) sa nebude konať z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti právneho zástupcu, nakoľko žalobca nesúhlasil so zastupovaním advokátskeho koncipienta. Na druhej strane však v prípade, nejakej „nekomunikácie“ medzi advokátom a klientom je konanie žalobcu minimálne v rozpore s dobrými mravmi, keďže ako

tvrdí žalobca, že vedel len o termíne na deň 01.10.2014, prečo sa na toto ústne pojednávanie nedostavil, pričom aj tu mu mohol správny orgán oznámiť zmenu termínu ústneho pojednávania.

Žalovaný s tvrdením krajského súdu, že „Správny orgán prvého stupňa je teda povinný v priestupkovej veci prejednávanej podľa vyššie citovaného zákona nariadiť ústne pojednávanie o priestupku a predvolať naň obvineného z priestupku (bez ohľadu na to, či je obvinený z priestupku zastúpený zástupcom), príp. i ďalšie osoby, ktorých prítomnosť je potrebná, aby sa mohol zistiť skutočný stav veci“ nesúhlasil, nakoľko z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že prvostupňový správny orgán postupoval v zmysle platných právnych predpisov, nakoľko ústne pojednávanie nariadil, na toto ústne pojednávanie predvolal žalobcu, avšak ten sa nedostavil, nakoľko jeho právny zástupca dohodnutý termín zmenil. Podľa názoru žalovaného, prvostupňový správny orgán nekonal nesprávne vzhľadom na skutočnosť, že celé priestupkové konanie bolo z časového hľadiska veľmi náročné. Žalovaný v tejto časti zdôraznil, že pre potrebné zistenie skutočného stavu veci nebolo potrebné žalobcu opätovne vypočúvať, nakoľko on sa k spáchanému skutku už vyjadril. Žalovaný zastával názor, že z jeho strany poukazovanie v konkrétnej veci na zákon o advokácii bolo náležité.

Žalovaný mal za to, že v praxi je potrebné každý prípad posudzovať jednotlivo, pričom je potrebné posudzovať všetky rozhodné okolnosti a až po ich zhodnotení vydať rozhodnutie, teda každý prípad sa vyhodnocuje individuálne vzhľadom na všetky okolnosti, za ktorých bol spáchaný. Dôležité pri posudzovaní je osoba páchatela, zohľadnenie všetkých dôkazov, pričom platí zásada voľného vyhodnocovania dôkazov. Vždy sa posudzujú všetky atribúty konkrétneho priestupku ako okolnosti jeho spáchania, osoba páchatela a iné. Vyhodnocuje sa od prípadu k prípadu najmä na základe dôkaznej sily.

Žalovaný mal za to, že výrok prvostupňového správneho orgánu je dôvodný, pričom nebolo zistené žiadne procesné pochybenie v konaní správneho orgánu, sankcia bola uložená v zmysle zákona vzhľadom ku konaniu žalobcu v opodstatnenom rozsahu. Je potrebné taktiež uviesť, že správny orgán pri hodnotení dôkazov bral do úvahy každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Voľné hodnotenie dôkazov je myšlienkový postup, pri ktorom na základe logických úsudkov a po starostlivom uvážení všetkých dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia správnym orgánom.

Prvostupňový správny orgán si podľa žalovaného pre vydanie svojho rozhodnutia o priestupku zadovážil podklady zákonným spôsobom, podľa svojich možností a podstatu uviedol v odôvodnení predmetného rozhodnutia, pričom žalovaný taktiež vychádzal z predloženého spisového materiálu pri vydávaní rozhodnutia o odvolaní.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol odvolanie žalovaného ako nedôvodné v plnom rozsahu zamietnuť a napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť. S dôvodmi rozhodnutia sa žalobca plne stotožnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní podľa druhej hlavy piatej časti OSP postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 1. júla 2016.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 492 ods. 2 ustanovil, že odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu, uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.), postupom podľa ust. § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 27.09.2017 po tom,

čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného, vyplýva, že žalobca dňa 27.01.2014 o 4:50 hodine bol zastavený v Nových Zámkoch hliadkou polície, nakoľko jazdil na vozidle G. po miestnych komunikáciách Šulekova až Slovenská ulica bez evidenčných čísiel. Týmto konaním sa dopustil priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona o priestupkoch.

Okresný dopravný inšpektorát Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nové Zámky predvolal žalobcu na ústne pojednávanie dňa 06.03.2014. Z predvolania je zrejmé, že žalobca bol riadne poučený o možnosti prejednať priestupok v jeho neprítomnosti za podmienok v zmysle § 45 ods. 1 SP. Predvolanie bolo doručené žalobcovi, ktoré si osobne prevzal dňa 17.02.2014. Na ústne pojednávanie sa však žalobca nedostavil a ani sa neospravedlnil, a preto žalovaný prejednal priestupok žalobcu v jeho neprítomnosti. Rozhodnutím č.p. ORPZ-NZ-ODI2-P-145/2014 zo dňa 06.03.2014 prvostupňový orgán uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona o priestupkoch a uložil mu pokutu vo výške 300 eur a zákaz viesť motorové vozidlo po dobu 24 mesiacov.

V odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu žalobca uviedol, že svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil mailovým podaním dňa 05.03.2014 prostredníctvom právneho zástupcu, k čomu pripojil i plnomocenstvo zo dňa 19.02.2014, ako i podanie právneho zástupcu zo dňa 05.03.2014, ktorým právny zástupca ospravedlňoval svoju neúčast' na pojednávaní a žiadal o určenie nového termínu pojednávaní. Následne žalovaný ako odvolací správny orgán vyhovel odvolaniu žalobcu a zrušil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 06.03.2014 č. ORPZ-NZ-ODI2-P145/2014 z dôvodu, že neboli splnené podmienky na to, aby bola vec prejednaná v neprítomnosti žalobcu ako obvineného z priestupku, nakoľko právny zástupca žalobcu neúčast' na pojednávaní riadne a včas ospravedlnil.

V priebehu ďalšieho konania bol žalobca spolu so svojim právnym zástupcom riadne predvolaný na termín pojednávaní dňa 12.08.2014, pričom doručenie predvolania mali vykázané dňom 16.07.2014 (žalobca), resp. 17.07.2014 (právny zástupca žalobcu). Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v podaní zo dňa 11.08.2014 vzniesol námietku zaujatosti a uviedol, že ODI Nové Zámky nie je nestranný a nie je spôsobilý spravodlivo a nestranne rozhodnúť. Navrhol vec odňať Okresnému dopravnému inšpektorátu Nové Zámky a prideliť ju inému dopravnému inšpektorátu v sídle kraja. Dňa 18.08.2014 Okresné riaditeľstvo PZ v Nových Zámkoch, ODI Nové Zámky vydalo rozhodnutie, podľa ktorého zamestnanec správneho orgánu npor. D. Q. nebol vylúčený z vykonávania úkonov správneho konania.

Žalobca a jeho právny zástupca boli opätovne predvolaní na termín pojednávaní na deň 01.10.2014, pričom doručenie predvolania mali obaja vykázané dňom 11.09.2014. Právny zástupca žalobcu v podaní zo dňa 25.09.2014 svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu iných pracovných povinností a žiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti a odročenie pojednávaní na iný termín, ktorý je možné dohodnúť i telefonicky.

Podľa záznamu spísaného dňa 29.09.2014 správnym orgánom prvého stupňa bol s právnym zástupcom žalobcu telefonicky dohodnutý termín pojednávaní na 09.10.2014 o 14:30 hodine. Podľa ďalšieho záznamu zo dňa 29.09.2014 bola vykonaná lustrácia v telefónnych číslach Ministerstva vnútra SR, ale na meno žalobcu nebol zistený žiadny záznam telefónneho čísla, a teda žalobcu nebolo možné telefonicky vyzrozumieť o zmene termínu pojednávaní. Z toho dôvodu potom bolo v telefonickom rozhovore s právnym zástupcom žalobcu dohodnuté, že svojho klienta (žalobcu) vyzrozumie o zmene termínu pojednávaní na 09. 10. 2014 o 14:30 hodine.

Podľa zápisnice z ústneho pojednávaní zo dňa 09.10.2014 sa na pojednávanie dostavil advokátsky koncipient u právneho zástupcu žalobcu, ktorý sa k veci nevyjadril a následne správny orgán prvého stupňa vo veci rozhodol tak, že žalobcu uznal vinným zo spáchania priestupku podľa ust. § 22 ods. 1 písm. k/ zákona o priestupkoch a uložil mu pokutu vo výške 300,- eur a zákaz viesť motorové vozidlo po dobu 24 mesiacov.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných

prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa plne stotožňuje s dôvodmi, pre ktoré krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného, a v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p. plne poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že správne konanie je vybudované na určitých procesných zásadách, ktorými je správne konanie ovládané vo všetkých jeho štádiách. Právo účastníka konania aktívne sa zúčastňovať na konaní je premietnuté do zásady aktívnej súčinnosti účastníkov konania, bližšie je táto zásada konkretizovaná v ustanoveniach § 23, § 33, § 53 správneho poriadku. Jednou z najobvyklejších foriem súčinnosti účastníkov konania so správnym orgánom je vyjadrovanie sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré súvisia so získavaním podkladov pre rozhodnutie. Zisťovanie podkladov pre rozhodnutie je poznávací proces, ktorý smeruje k zisteniu skutočného stavu, a táto činnosť patrí k ťažiskovým činnostiam správneho orgánu. Úplné zistenie podkladov predpokladá vykonanie všetkých dôkazov a šetrení, ktoré majú pre danú vec význam. V odôvodnení rozhodnutia (§ 47 ods. 3 správneho poriadku) musí správny orgán uviesť skutočnosti, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie, pred rozhodnutím však musí ešte posúdiť, ako sa vysporiadal s uplatnenými námietkami, prípadne či ešte nevykoná aj ďalšie dôkazy, ak sa takýto postup javí ako vhodný, prípadne nevyhnutný. Správne orgány v danej veci nepostupovali v súlade s uvedenými zásadami. Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa zistil v postupe správnych orgánov pochybenie, lebo správny orgán predvolanie žalobcu na pojednávanie nevie preukázať. Z uvedeného vyplýva, že neboli splnené podmienky na taký postup, aký zvolil žalovaný, teda na zamietnutie odvolania žalobcu proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 09.10.2014 a na potvrdenie tohto rozhodnutia z dôvodu, že žalobca nebol na ústne pojednávanie v priestupkovej veci na uvedený deň riadne predvolaný, resp. jeho predvolanie nemožno z predloženého administratívneho spisu zistiť. Základnou podmienkou toho, aby sa priestupková vec prejednála v neprítomnosti žalobcu ako obvineného z priestupku je jeho riadne predvolanie, čo v predmetnej veci absentuje. Uvedený postup žalovaného v priestupkovom konaní spočívajúci v potvrdení rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa je preto aj podľa názoru odvolacieho súdu jeho procesným pochybením.

V ďalšom konaní bude úlohou žalovaného, ktorý je viazaný právnym názorom súdu, aby o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu zo dňa 09.10.2014 opätovne rozhodol v súlade so zákonom, pričom sa musí vysporiadať s otázkou, či v tento deň, boli splnené podmienky na prejednanie veci v neprítomnosti žalobcu ako obvineného z priestupku podľa ust. § 74 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Nie je sporné, že obvinený z priestupku sa na ústne pojednávanie nedostavil, no nebol ani riadne a včas predvolaný, resp. z administratívneho spisu jeho predvolanie na uvedený deň nevyplýva. V tejto súvislosti je potrebné opätovne poukázať na obligatórnosť ústneho pojednávania o priestupku s tým, že pri splnení zákonom stanovených podmienok možno priestupok prejednať i v neprítomnosti obvineného. Tieto zákonom stanovené podmienky aj podľa názoru odvolacieho súdu dňa 09.10.2014 splnené neboli.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. potvrdil.

Správny orgán je viazaný názorom súdu (§ 250j ods. 6 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, 2 O.s.p. s použitím §

246c ods. 1 vety prvej O.s.p. a v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnému žalobcovi nepriznal ich náhradu, keďže trovy právneho zastúpenia v lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčísľil a ďalšie trovy konania ku dňu vyhlásenia rozhodnutia zo spisu nevyplývali (§ 151 ods. 2 O.s.p.), a žalovaný v odvolacom konaní úspech nemal.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.